

C. St- 1298/16-51 106

34 PŽ-2210/2018-2

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
S P L I T

2 RUKE

Prilozi pošte:

27 -04- 2018

Predano za poštu obično-prep. ana. 30

POŠTA R

Broj primjerka 1808a

Adresirano KN potpis

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Mladena Šimundića, predsjednika vijeća, Dubravke Matas, suca izvjestitelja, i Lenke Čorić, člana vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom BUNKER d.o.o. za usluge, Split, Kopilica 47 B, MBS 060279857, OIB 79036540777, odlučujući o žalbi stečajnog vjerovnika REPUBLIKA HRVATSKA, Ministarstvo financija, Porezna uprava, koje zastupa Županijsko državno odvjetništvo Split, OIB 18683136487, protiv dijela rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-1298/2016-29 od 12. ožujka 2018., u sjednici vijeća održanoj 17. travnja 2018.

riješio je

Odbija se žalba stečajnog vjerovnika Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, Porezna uprava kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-1298/2016-29 od 12. ožujka 2018. u točkama II. i V. izreke.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-1298/2016-29 od 12. ožujka 2018. prvostupanjski je sud u pobijanom dijelu točke II. izreke osporio tražbinu vjerovnika Republike Hrvatske, Ministarstvo financija, Porezna uprava u iznosu od 231.467,41 kn te je točkom V. izreke navedeni vjerovnik upućen na parnicu radi utvrđivanja osnovanosti osporene tražbine.

Takvo je rješenje prvostupanjski sud donio na temelju odredaba čl. 266. st. 1. i 267. st. 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15; dalje: SZ), jer je stečajni upravitelj stečajnog dužnika osporio prijavljenu tražbinu tog vjerovnika u navedenom iznosu, s obrazloženjem da Republika Hrvatska nije vjerovnik ove tražbine i stečajni upravitelj je ovaj iznos raščlanio i priznao kao tražbine I. višeg isplatnog reda pripadajućim vjerovnicima proračunu odnosno Gradu Splitu i zavodima ili fondovima odnosno HZMO, Regosu, HZZO i HZZ.

Protiv toga dijela prvostupanjskog rješenja žalbu je izjavio navedeni stečajni vjerovnik zbog pogrešno i nedovoljno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Poziva se na odredbe Zakona o doprinosima, Zakona o poreznoj upravi i Općeg poreznog zakona prema kojima je Republike Hrvatske ovlaštena utvrđivati i naplaćivati poreze, doprinose i druga javna davanja kao i prijaviti ih, a stečajni upravitelj pogrešno

tumači odredbu čl. 138. SZ-a. Ističe kako tražbina ne može biti priznata nekome tko nije prijavio tražbinu a stečajni upravitelj samo može sastaviti popis svih tražbina radnika i prijašnjih radnika dospelih do otvaranja stečaja u bruto i neto iznosu. Nejasnim nalazi na temelju kojeg propisa i osnove se tražbina osporava žalitelju. Predložio je preinačenje pobijanog dijela rješenja na način da mu se u cijelosti prizna prijavljena tražbina.

Žalba nije osnovana.

Ispitavši pobijani dio rješenja na temelju odredaba čl. 365. st. 1. i 2. i čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11–pročišćeni tekst i 25/13; dalje: ZPP), u vezi s odredbom čl. 6. SZ-a, u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka propisane čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud utvrđuje da je pravilno i zakonito.

Iz podataka u spisu (zapisnik na listu 63. spisa) vidljivo je da je prvostupanjski sud održao ispitno ročište 12. ožujka 2018., na kojem su ispitane prijavljene tražbine viših isplatnih redova pa tako i predmetna tražbina. Nadalje je vidljivo da je stečajni upravitelj osporio navedenu tražbinu, kao tražbinu prvog višeg isplatnog reda, uz obrazloženje da Republika Hrvatska nije vjerovnik ove tražbine i stečajni upravitelj je ovaj iznos raščlanio i priznao kao tražbine I višeg isplatnog reda pripadajućim vjerovnicima proračunu, odnosno Gradu Splitu i zavodima ili fondovima, odnosno HZMO, Regosu, HZZO i HZZ. Republika Hrvatska je navela kako osporavanje nije pravilno jer je prijavila tu tražbinu prema dostavljenoj dokumentaciji Porezne uprave koja vodi evidenciju i za HZZO, HZMO, HZZ I REGOS te donosi ovršna rješenja. Stečajni upravitelj je ustrajao u osporavanju pozivajući se na čl. 138. st. 1. SZ-a.

Sud sastavlja tablicu ispitanih tražbina u koju za svaku prijavljenu tražbinu unosi u kojoj je mjeri tražbina utvrđena prema svom iznosu i svom redu, odnosno tko je tražbinu osporio (čl. 264. SZ-a).

Odredbom čl. 265. SZ-a propisano je da sud na temelju tablice ispitanih tražbina donosi rješenje kojim odlučuje u kojem su iznosu i kojem isplatnom redu utvrđene, odnosno osporene pojedine tražbine. Tim rješenjem sud odlučuje i o upućivanju u parnicu radi utvrđivanja, odnosno osporavanja tražbina.

Odredbom iz čl. 266. st. 1. SZ-a jasno je propisano da u slučaju ako je stečajni upravitelj ili koji od stečajnih vjerovnika osporio tražbinu, sud upućuje u parnicu stečajnog vjerovnika radi utvrđivanja osporene tražbine. S obzirom na to da je stečajni upravitelj stečajnog dužnika na ispitnom ročištu nedvojbeno osporio predmetnu prijavljenu tražbinu u navedenom iznosu, sud je pravilno postupio kada je na temelju citiranih zakonskih odredaba rješenjem utvrdio da je tražbina u tom iznosu osporena. Stečajni vjerovnik ne osporava činjenicu da je stečajni upravitelj na ispitnom ročištu osporio njegovu prijavljenu tražbinu. Ne osporava niti činjenicu da to osporavanje nije na održanom ispitnom ročištu otklonjeno. Stoga je prvostupanjski sud pravilno postupio kada je na temelju citirane zakonske odredbe utvrdio da je tražbina u iznosu i isplatnom redu osporena.

U stečajnom postupku nije moguće raspravljati o opravdanosti razloga osporavanja, bez obzira na njihov temelj i sadržaj. To je moguće samo u parnici koju vjerovnik – upravo s ciljem dokazivanja eventualne neosnovanosti ili nezakonitosti osporavanja – može pokrenuti pred nadležnim sudom prema uputi (i u roku) stečajnog suca. Ovo zato što je stečajni postupak po svojoj prirodi izvanparnični postupak, pa u njemu nije moguće dokazivati ili raspravljati sporne činjenice. Vjerovniku time nije uskraćena pravna zaštita, jer postojanje svoje tražbine i njezinu osnovanost može dokazivati samo u parnici na koju je upućen.

Osporavanje na ispitnom ročištu nije otklonjeno.

Slijedom navedenog, žalba je odbijena kao neosnovana, a pobijano je rješenje potvrđeno u navedenom dijelu (čl. 380. t. 2. ZPP-a).

Zagreb, 17. travnja 2018.

Predsjednik vijeća
Mladen Šimundić, v. r.

Za točnost otpravka – ovlašteni službenik
Brankica Curman

U. Z. B. V. 196/40